

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politicABONAMENTE:
In țară 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
In străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 leiREDACȚIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE

N. Gr. FILIPESCU
ProprietarANUNCIURI:
anunțuri pe pagina a patra linia 30 bani,
anunțuri și reclame pe pag. III 2 lei linia.ADMINISTRAȚIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

DUNAREA ROMANA

BANCA NATIONALA SI AGIUL

PYGMALION

REGELE TESALIEI

DUNAREA ROMANA

De când s'a ivit litigiul dunărean, acum cinci ani, ne-am obișnuit a nu ne ocupa de marea noastră fluviu de cât în ceea ce privește destinația regulamentării, ridicată prin aplicațiunea greșită a tratatului din Berlin.

Am uitat că, afară de partea ei politică și europeană, destinația Dunărei are pentru noi și o parte însemnată, care privește d'a dreptul organizațiunea și activitatea noastră internă. Nu e destul că am zis și că zicem încă: trebuie să apărăm marea noastră arteră fluvială de cotropiri străine; este absolut necesar să probăm și prin fapte că știm a prețui însemnătatea ce Dunărea are pentru noi.

Se știe că porturile noastre fluviiale nu fost și sunt încă punctele de contact între noi și comerțul cel mare al Europei. Prin acest contact, care a fost mai ales creat prin porturile libere, orașele noastre dunărene au înflorit și din momentul în care s'a suprimat porturile libere, a început decadența porturilor noastre fluviiale și această decadență a ajuns astăzi a fi mortală pentru comerțul nostru maritim.

Prin urmare, progresele și înflorirea orașelor dunărene erau rezultatul contractului comercial cu țările apusene, iar noi, sau mai bine guvernele noastre, n'a făcut mai nimic pentru porturile fluviiale. Când s'a prezentat ocaziunea d'a să face ceva, pare că era un sorț rău aruncat asupra lor; nu se făcea nimic, sau dacă se făcea, se făcea rău.

Să știe cum Galații și Brăila au fost sacrificate prin suprimarea portofrancului și alte nedreptăți pe cari chiar guvernul le mărturisește astăzi, dar nu face nimic spre a le îndrepta. În loc d'a să ocupe cu tot dinadinsul cu căutarea mijloacelor prin care să se micșoreze răul și să se scape cel mai mare port fluvial al țării de peire, guvernul colectiv n'a găsit nimic mai bun de făcut de cât să lovescă de moarte orașul Focșani, luând Curtea de apel și mutând-o la Galați. Pentru Galați Curtea nu poate prezenta de cât un folos neînsemnat. Gălățenii strigă: dați-ne portul franc, dați-ne cheuri, în fine tot ce se cere pentru un oraș de comerț! Guvernul le dă Curtea de apel, pentru a aduce la pocăință căți-va senatori sau deputați din Focșani cari își permit să nu fie slugi plecate ale colectivității.

Dar ceea ce s'a întâmplat cu Galații se repetă pentru toate porturile noastre d'a lungul Dunărei. Un strein care le-ar visita, ar avea drept să se întrebe: De ce facem atât șgomori pentru un fluviu pe ale cărui țărmuri lăsam porturile noastre într'o părăsire neluătoare?

În tot lungul Dunărei române, de la Sulina până la Verciorova, nu se vede nici o lucrare de oare-care în-

sență, care să fie menită a înlesni navigațiunea și comerțul.

Se știe ce soartă au avut încercările ce s'a făcut d'a construi cheuri. Cu toate că se stabilise de mulți ani o dare de 1/2 la sută, afectată specialmente pentru îmbunătățirea porturilor, și că s'a încasat sume însemnate, nu s'a construit până astăzi de cât câte-va bucăți de cheuri, ca la Galați și în câte-va alte locuri. Dar și acolo, unele lucrări s'a dărâmat, altele au fost construite atât de rău în cât ele nu servesc la nimic. La Brăila și în alte localități, s'a aruncat milioane pentru lucrări de cheuri din care n'a rămas nici urmă.

Nu s'a făcut nimic pentru a facilita încărcarea și descărcarea mărfurilor, nici pentru înmagazinarea lor. Ast-fel comerțul s'a depărțat din ce în ce mai mult de Dunărea noastră.

În sferele guvernamentale, în Adunări, nu se aude vorbindu-se de cât de întreprinderi mari, de lucrări publice pentru cari se cer milioane și iarăși milioane, de poduri monumentale, de catedrale, de palaturi de justiție, de căi ferate de lux sau strategice, de fortificațiuni, de cupole, în fine de o sumedenie de lucrări costisitoare, dar nimeni nu se gândeste la interesul mult mai mare ce se impune statului român d'a face ce-va pentru porturile noastre Dunărene.

În fața unei uitări atât de culpabilă este natural ca străinul să ne copleșască. Toată lupta pe care o vom face pe tărâmul politic și diplomatic nu va putea să scape Dunărea română de cotropire. Cât timp marea arteră fluvială și comercială, frumosul brâu al României, precum a zis d. Cogălniceanu, va fi lăsat în părăsire, situațiunea economică și comercială a țării nu va putea să se îmbunătățească. Misiunea istorică și națională a României în Orient este străns legată de bătrânul fluviu. Cei cari perd din vedere acest mare adăver, lucrează contra intereselor celor mai vitali ale țării.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS“

Atena, 16 Februarie. — Circulă știri ca Engliera a făcut noii demersuri pe lângă guvernul elen, pentru a-l face să demobilizeze.

Germania ar fi făcut și ea comunicațiuni analoge.

Se crede că Rusia va apăra interesele Grecilor.

Grecia va sta înarmată până ce reclamațiunile sale vor fi înțelese.

St. Petersburg, 16 Februarie. — «Journal de St. Petersburg» declară că nici o dată Rusia nu va primi ca învoiala turco-bulgară să conține un articol, care obliga pe Bulgaria să furnizeze un contingent Porții, pentru că o astfel de convențiune ar fi contrarie tratatului de la Berlin și ar putea provoca o luptă fratricidă în Orient.

St. Petersburg, 16 Februarie. — Prințul Montenegrului a părăsit ieri Petersburgul.

Londra, 16 Februarie. — Uvrierii fără lucru, continuă a se agita în Engliera.

Viena, 16 Februarie. — Camera deputaților — În cursul discuțiunii unui proiect de lege, prezentat de către guvern, în privința cumpărării unei linii ferate din Bohemia, deputatul Steinwender a menționat oare care fapte, de care s'a servit pentru a arunca la adresa ministrului de comerț niște acuzațiuni, de un caracter cu totul personal.

Intr'un răspuns energic, ministrul a calificat aserțiunile deputatului de pure

calomnii și a declarat că va proba înaintea tribunalului falșitatea acestor alegațiuni.

BANCA NATIONALA SI AGIUL

II

După ce am schițat într'un articol precedent, organizațiunea Băncii naționale, ne propunem a vorbi acum despre operațiunile ei.

Acestea au avut de obiect la început: tragerea din circulațiune a ipotecarelor, împrumuturile pe depozite și scontul efectelor de comerț.

Banca, ale cărei operațiuni la început erau mici, și care din retragerea ipotecarelor nu avea nici un profit, s'a aruncat cu brațele deschise în avansurile pe depozite. Ca să atragă acest fel de împrumuturi și sub pretext de a facilita scontul efectelor de comerț a scăzut dobânda la o a treia parte din ceea ce avea curs pe piață.

Această măsură a reducerii dobânzi, printr'un singur avis al consiliului de administrație al Băncii, de la 10 și 12 0/0 la 4 0/0, fără a aștepta ca scăderea, în chiria banilor, să fie rezultatul natural al ofertei și cererii, al estenuării capitalurilor, sau al pletorii de numerar în piață, a fost una din cauzele originare ale agiului, după cum vom avea ocaziunea de a demonstra mai târziu.

Este adevărat că prin reducerea dobânzii, sau mai exact prin emisiunea bancnotelor contra unei taxe de 4 la sută pe an, împrumuturile pe fonduri de stat și de credit navală în abundență la ghișetele Băncii. Dar acest fel de operațiuni, numite *lombarde*, se traduse în *foloase* pentru împrumutați și în *pericole* pentru Bancă. Să explicăm aceasta. Împrumutații depozitau la casa Băncii efecte de stat sau de ale societăților de credit, cari produc un interes de 7,5 sau minimum 5 la sută în aur și plăteau pentru sumele ce se împrumutau, dobânda de 4 la sută în bilete de bancă, *al pari* cu argintul, dar inferioare în valoare în raport cu aurul. Se vede de aci interesul împrumutaților de a lăși pe o seară cât mai întinsă *lombardele* încurajate și protejate de Banca Națională. Așa dar, cu banii împrumutați de la Bancă se cumpărau alte efecte, acestea se amănau pentru alte împrumuturi, și așa mai departe, până ce ajungea ca interesele plătitelor băncii să fie cu mult inferioare foloaselor ce trăgeau depunătorii din lombarde.

Îată dar cum s'a inaugurat operațiunile Banca Națională. Biletele ipotecare și lombardele au provocat o emisiune enormă de bancnote cu dobânda de 4 0/0. Guvernul a luat de prilej situațiunea aceasta spre a-i atribui falsă fală că a eflinit capitalele și a ridicat prețul hârtiilor sale. Fală falsă zicem, căci s'a văzut mai în urmă cum *aceste dibace măsuri finanțare* conduceau Banca spre prăpastie, creștea neconținutul agiului, gonia în fine de la noi aurul mai cu violență. Să stăruim puțin asupra acestor din urmă rezultate.

Când Banca Națională și a început operațiunile, exista în circulațiune, pe piața noastră, o câțime de monedă sunătoare, *într'o proporțiune regulată de trebuințele comerțului*. Această monedă consta în cea mai mare parte din aur străin. Bancnotele emise au întâmpinat acest capital: într'un moment dat s'a găsit dar, în târgul nostru monetar, un prisos de instrument de schimb. În această situațiune, capitalul circulant, superior trebuințelor, urma să se deprecieze în raport cu *prisosul* în care se gasea, sau să fie redus. Neapărat că raportul între prisos și deprecieare, este atât de intim și urmează o progreseune de creștere, respectiv de descreștere, atât de regulată, în cât la un prisos dublu, depreciearea instrumentului de

schimb se îndoiește și așa mai departe, fiindu-se negreșit socoteala de toți cei l'alți nenumărați factori cari pot încă schimba într'u cât-va proporțiune într'un sens sau în altul.

Erea dar neapărat ca aceste două specii de capitaluri (bancnotele și aurul) să se reducă amândouă proporțional cu suma necesară afacerilor, sau unul dintr'ensul să se retragă cu totul din circulațiune. Întrebarea, care din cele două instrumente fu nevoit ași căuta utilizarea aiurea se găsește acum de la sine rezolvată. Aurul, care mai înainte și-avea la noi asigurată un profit de 8.10 și 12 0/0 și perdu acest profit, de oare ce Banca națională se oferea a îndeplini aceleași servicii cu biletele sale contra unei remunerații de 4 0/0. Aurul dar perzându-și rolul de instrument al schimbului, *deveni pur și simplu o marfă* în sensul strict al cuvântului, pentru piața noastră, se îndreptă așa dar spre alte târguri străine, unde cu mai puțin risc ca la noi să și poată avea o remunerațiune mai bine cumpănită.

Acesta fu semnalul exportării aurului. Bancnotele dar rămăseră singure în circulațiune, preferate monedei de argint din cauza facilităților manuirii numărării și transportului, cuprinzând o valoare mare sub un volum mic.

Aceasta crea starea monetară a târgului nostru la început, când un nou instrument de circulațiune, — bancnotele — reușise a se substitui monedei de metal prețioasă. De o cam-dată, echilibrul părea a nu fi deranjat; ceea ce demonstra că noul instrument nu depășise necesitățile comerțului.

Inceputul cel bun amagi pe mulți și incurajă și mai mult pe Bancă în procedurile sale. Cu toate că practica constată că pentru o regulată circulațiune este neapărată trebuința ca, pe lângă bancnote, să funcționeze și moneda metalică care are curs afară din țară, totuși, precum ziserăm, tranșățiunile nu întâmpinau nici o dificultate, biletele circulau mai al-pari, cu aurul, sau o diferință minimă.

Dar Banca nu s'a oprit aci. Fără să fie seamă de cătimea biletelor deja în circulație și fără să se raporte la regulamentul comun al emisiunii, care e scontul efectelor de comerț, administrațiunea ei a continuat a svârli hârtii în piață, a inunda târgul cu dănele, peste trebuințele cerute.

Când esaminăm bilanțul primului nostru institut de credit de la finele anului 1885 și constatăm că scontul efectelor comerciale a fost numai de 15.800.000 față cu o circulațiune de bancnote de 98.300.000, nu ne putem mira în de ajuns de incuria culpabilă cu care a fost și este administrată Banca. Dacă mai notăm că din cele 15.800.000, circa 10.300.000 constau în sconturi ale portofoliilor creditelor agricole, adică *niște creanțe cu termen lung*, asigurate în instrumente de agricultură, în vite de muncă etc. gasim (fără ridiculă de 5.500.000 lei drept scont comercial al Băncii Naționale. Ce reprezintă această sumă? Ce înseamnă ea față cu necesitățile comerțului numai din piața Bucureștilor? Iată întrebări a caror soluțiune merită o deosebită atențiune din parte-ne. Ea va forma obiectul unui viitor articol.

schimb se îndoiește și așa mai departe, fiindu-se negreșit socoteala de toți cei l'alți nenumărați factori cari pot încă schimba într'u cât-va proporțiune într'un sens sau în altul.

Erea dar neapărat ca aceste două specii de capitaluri (bancnotele și aurul) să se reducă amândouă proporțional cu suma necesară afacerilor, sau unul dintr'ensul să se retragă cu totul din circulațiune. Întrebarea, care din cele două instrumente fu nevoit ași căuta utilizarea aiurea se găsește acum de la sine rezolvată. Aurul, care mai înainte și-avea la noi asigurată un profit de 8.10 și 12 0/0 și perdu acest profit, de oare ce Banca națională se oferea a îndeplini aceleași servicii cu biletele sale contra unei remunerații de 4 0/0. Aurul dar perzându-și rolul de instrument al schimbului, *deveni pur și simplu o marfă* în sensul strict al cuvântului, pentru piața noastră, se îndreptă așa dar spre alte târguri străine, unde cu mai puțin risc ca la noi să și poată avea o remunerațiune mai bine cumpănită.

Acesta fu semnalul exportării aurului. Bancnotele dar rămăseră singure în circulațiune, preferate monedei de argint din cauza facilităților manuirii numărării și transportului, cuprinzând o valoare mare sub un volum mic.

Aceasta crea starea monetară a târgului nostru la început, când un nou instrument de circulațiune, — bancnotele — reușise a se substitui monedei de metal prețioasă. De o cam-dată, echilibrul părea a nu fi deranjat; ceea ce demonstra că noul instrument nu depășise necesitățile comerțului.

Inceputul cel bun amagi pe mulți și incurajă și mai mult pe Bancă în procedurile sale. Cu toate că practica constată că pentru o regulată circulațiune este neapărată trebuința ca, pe lângă bancnote, să funcționeze și moneda metalică care are curs afară din țară, totuși, precum ziserăm, tranșățiunile nu întâmpinau nici o dificultate, biletele circulau mai al-pari, cu aurul, sau o diferință minimă.

Dar Banca nu s'a oprit aci. Fără să fie seamă de cătimea biletelor deja în circulație și fără să se raporte la regulamentul comun al emisiunii, care e scontul efectelor de comerț, administrațiunea ei a continuat a svârli hârtii în piață, a inunda târgul cu dănele, peste trebuințele cerute.

Când esaminăm bilanțul primului nostru institut de credit de la finele anului 1885 și constatăm că scontul efectelor comerciale a fost numai de 15.800.000 față cu o circulațiune de bancnote de 98.300.000, nu ne putem mira în de ajuns de incuria culpabilă cu care a fost și este administrată Banca. Dacă mai notăm că din cele 15.800.000, circa 10.300.000 constau în sconturi ale portofoliilor creditelor agricole, adică *niște creanțe cu termen lung*, asigurate în instrumente de agricultură, în vite de muncă etc. gasim (fără ridiculă de 5.500.000 lei drept scont comercial al Băncii Naționale. Ce reprezintă această sumă? Ce înseamnă ea față cu necesitățile comerțului numai din piața Bucureștilor? Iată întrebări a caror soluțiune merită o deosebită atențiune din parte-ne. Ea va forma obiectul unui viitor articol.

PARTEA ESTERIOARA

Rusia și Turcia. — Constantinopol, 13 Februarie. — Răspunzând la obiecțiunile rusești privitoare la aranjamentul direct cu prințul Alexandru al Bulgariei, Poarta a adresat o notă marilor puteri, în care caută să dovedească, cum-că mențiunatul aranjament nicăiri nu violează tratatul de Berlin și afară de aceasta aranjamentul, numai atunci va putea fi legalmente aplicabil, când va fi ratificat de către puteri. Acum Poarta adastă rezultatul negocierilor începute de puteri la Petersburg, cari se fac cu scopul de a determina pe Rusia, să accepte convențiunea turco-bulgară în principiu, rezervându-se discutarea punctelor, ce provoacă opozițiunea Rusiei.

Filipopol, 13 Februarie. — Emisarii străini, cari petrec în Rumelia orientală și în Bulgaria și partizanii lui Karawelow întrețin o agitațiune vie între populațiunea bulgară contra convențiunii, încheiată de Zanov cu Poarta, expunând-o ca nesuficientă față cu toate sacrificiile aduse de țară.

Amânarea sosirii prințului Alexandru la Filipopol, dovedește, că această agitațiune câștigă teren în Rumelia orientală. În urma acesteia Poarta, se găsește într'o situațiune foarte dificilă și dacă Sultanul vrea să asigure pacea, el va trebui să facă noi concesii aspirațiunilor bulgare și pretențiunilor rusești. Se zice că împerejurii Sultanului sunt în lucrare puternice influențe spre a realiza o asemenea politică, mai ales că și așa Europa va rămânea tot-d'auna stăpână pe situațiunea din țările balcanice.

Anglia și Grecia. — Constantinopol, 13 Februarie. Sir William White a făcut Porții comunicarea oficială, că ministrul Gladstone a confirmat pe deplin instrucțiunile date admiralului englez de către cabinetul conservator, spre a împedica cu forța un eventual atac din partea Greciei asupra litoralului otoman. Sultanul e foarte mulțumit atât de acestuia, cât și de cuvintele adresate nu de mult de ministrul președinte francez, d. Freycinet către ministrul grec din Paris. Inșă Grecia a luat hotărârea să aștepte spre a vedea cum se vor desfășura evenimentele, fără să atace pe Turcia și la aceasta are cuvinte cu atât mai puternice, că în acest moment unii mijlocitori oficioși își dau toate silințele de a aduce o înțelegere directă între cele două guverne, pe baza unor concesii teritoriale, ce ar avea să le facă Turcia. — Sultanul este cu totul contra unei noi vârsări de sânge și va apuca poate pe calea indicată, de cum-va nu l'va opri grija răspunderii sale față cu țara.

S'a dat noii ordine pentru mișcări de trupe spre granița greacă. În tot cazul pentru moment amenința un pericol imediat mai mult din partea Greciei, de cât a Serbiei și Bulgariei, de și nici negocierile de pace din București nu sunt de natură a inspira multă liniște. Afară d'asta la Poartă se dă o mare importanță primirii strălucite, ce s'a făcut la Petersburg prințul Nicolae al Montenegrului.

Atena, 14 Februarie. — În stradele principale din oraș a fost afișată astăzi o proclamație a Comitetului central revoluționar, în care guvernul și regele sunt amenințați dacă nu vor purta război. Cuvntul de ordine al Comitetului este: «Onoare și răsunare.»

În cursul se va încheia un împrumut de 35 milioane.

Serbia. — Londra, 15 Febr. — Foilor de aici li se anunță din Belgrad, că prin influența lui Garașanin, cu concursul comitetului Khevenhuller, tendința de pace a învins și regele Milan s'a decis definitiv pentru pace. Se zice, că această hotărâre este definitivă și va rămânea neștrămutată și în cazul unei eventuale acțiuni a Greciei.

DECRETE

Ministerul de finanțe este autorizat a încheia convențiunile propuse, privitoare la antrepozitul vinărilor în districtele Râmnicu-Sărat, Prahova, Fălcuș, Vaslui, Putna, Tecuci, Teleorman, Vâlcea, Roman, Covurlui, Brăila și Ialomița, cu următoarele modificățiuni:

Reducerea minimului și scăderea remiselor pentru sus menționatele județe, se acordă numai până la 31 Martie 1886, de când contractele vor fi considerate și resiliate.

Garanțiunea pentru județele ce mai rămân arendate aceluiași antrepozitar să se urce la 160/0 din minimul trimestrial sau 40/0 din minimul anual.

DINTR'O ZI INTR'ALTA

Pygmalion

In fine Teatrul Național a repurtat eri un adevărat succes cu tragedia d-lui Bengescu. Sub toate punctele de vedere *Pygmalion* este o lucrare dramatică de un ordin superior. Proportunile, cadrul în care se mișcă personajele, țesătura dramatică, sunt mărețe. Marturesc că, la prima vedere, punerea pe scena noastră a unor figuri atât de antice, ca aceea a regelui Feniciei deșteptase în mine un simțiment de neîncredere în succesul tragediei. Era greu ca un public blazat pentru clasicitate, cum este al nostru, să urmărească cu destul interes o operă dramatică, scrisă în versuri pe un subiect atât de antic. Mă grăbesc a spune că temerile mele nu erau întemeiate. Calitățile literare, istețimea țesăturii dramatice, frumusețea versului și a ideilor conținute în el, au produs asupra auditorului un efect atât de mare, în cât opiniunea generală este că *Pygmalion* se poate numi cea mai bună adevărată tragedie pe care până astăzi o posedă literatura dramatică română.

Prima condițiune a unei tragedii este să reprezinte una sau mai multe figuri ce se mișcă sub influența unor pasiuni extra-ordinare. Osebiria ce există între dramă și tragedie este că drama istorică socială și episodică nu ne dă de cât caractere sau figuri în mărima lor naturală, fie sub formă realistă sau cu apucături mai idealiste, după temperamentul autorului; Tragedia din contra ne reprezintă, trebuie să ne reprezinte, pasiuni mari, figuri ce sunt de o mărime supra-naturală. Afara de aceasta, o tragedie conține mai tot-d-a-una o pasiune dominantă, fatală, care duce pe personajul principal la săvârșirea faptelor și are de rezultat moartea lui.

Am putea cita scene întregi în care nu este un singur vers care să fie slab. Sunt unele imagini cam riscate, cam esagerate, unele versuri în care inversiunea e cam sforțată. Dar asemenea umbre sunt foarte rare. În general nu mă sflesc a zice sus și tare că *Pygmalion* va rămâne, în literatura noastră și în repertoriul nostru dramatic, ca un giuvaer care face onoare atât autorului cât și țării. Este un pas însemnat în progresul artei dramatice române. În viitoarea cronică mi voi permite câteva observațiuni critice asupra dezvoltării dramatice și asupra interpretării, care în general a fost bună.

Am putea cita scene întregi în care nu este un singur vers care să fie slab. Sunt unele imagini cam riscate, cam esagerate, unele versuri în care inversiunea e cam sforțată. Dar asemenea umbre sunt foarte rare. În general nu mă sflesc a zice sus și tare că *Pygmalion* va rămâne, în literatura noastră și în repertoriul nostru dramatic, ca un giuvaer care face onoare atât autorului cât și țării. Este un pas însemnat în progresul artei dramatice române. În viitoarea cronică mi voi permite câteva observațiuni critice asupra dezvoltării dramatice și asupra interpretării, care în general a fost bună.

Am putea cita scene întregi în care nu este un singur vers care să fie slab. Sunt unele imagini cam riscate, cam esagerate, unele versuri în care inversiunea e cam sforțată. Dar asemenea umbre sunt foarte rare. În general nu mă sflesc a zice sus și tare că *Pygmalion* va rămâne, în literatura noastră și în repertoriul nostru dramatic, ca un giuvaer care face onoare atât autorului cât și țării. Este un pas însemnat în progresul artei dramatice române. În viitoarea cronică mi voi permite câteva observațiuni critice asupra dezvoltării dramatice și asupra interpretării, care în general a fost bună.

Am putea cita scene întregi în care nu este un singur vers care să fie slab. Sunt unele imagini cam riscate, cam esagerate, unele versuri în care inversiunea e cam sforțată. Dar asemenea umbre sunt foarte rare. În general nu mă sflesc a zice sus și tare că *Pygmalion* va rămâne, în literatura noastră și în repertoriul nostru dramatic, ca un giuvaer care face onoare atât autorului cât și țării. Este un pas însemnat în progresul artei dramatice române. În viitoarea cronică mi voi permite câteva observațiuni critice asupra dezvoltării dramatice și asupra interpretării, care în general a fost bună.

toate situațiunile. Dar și densa este împinsă în acțiunea sa de o pasiune: iubirea ce o simte pentru tânărul Iuzar, un nobil tirian din care ambițioasa Astorbea voeste să facă un Rege. Tot ce face în cursul tragediei, (și D-zeu știe că face multe) este condus de acest amor.

Pentru densul, ea s' a prefacă ea iubește pe Malachon, solul cartagen trimis de Didona pentru a cere de la Pigmalion înapoierea averii lui Siche; pentru densul infernală ființă învâluiește pe Pigmalion în mreaja intrigilor ei și îl face să repudieze și să osândească la moarte pe soția sa; pentru densul în fine, Astarbea, o specie de Lucrezia Borgia antică, învenimează chiar pe rege după ce a făcut să ucida pe Malachon, până în fine cade sub ura poporului. Prin urmare adevăratul titlu al tragediei ar fi fost *Astarbea*. Dar la urma urmelor e indiferent; e destul că mersul acțiunii se nu se întrerupă până la catastrofa; și nu se interupe. Cât de încălceite sun firele intrigei, autorul le ține în mâna până la dezvoltarea finală unde se adună toate într'un mânuchi îngrozitor. Dar din această luptă teribilă, binele e triumfător. Crutul rege moare victima uneltirelor ambițioase ale Astarbeei, Malachon cade jertfa pasiunii sale pentru această femeie, în fine și Astarbea nu izbutește în planurile sale și morala eternă e răsunată de popor, ca în drama antică. Virtutea triumfă în persoana reginei Tofa și a fiului său Balcazar.

Din această scurtă espuerare or-cine vede cât de mare este cadrul în care se mișcă acțiunea. Cu toate acestea nu se simte nicăeri o slăbiciune. Dialogul curge maestos și limpede în părțile în care ideea se dezvoltă filosoficește, energie și măreț, acolo unde exprima pasiuni, gingaș și plin de comparațiuni frumoase în părțile lirice.

Din punctul de vedere literar, tragedia d-lui Bengescu este o operă de mare valoare. Limba e întrebuințată cu măiestrie. Versul e mai tot-d-a-una frumos, în unele locuri el devine chiar lapidar.

Am putea cita scene întregi în care nu este un singur vers care să fie slab. Sunt unele imagini cam riscate, cam esagerate, unele versuri în care inversiunea e cam sforțată. Dar asemenea umbre sunt foarte rare. În general nu mă sflesc a zice sus și tare că *Pygmalion* va rămâne, în literatura noastră și în repertoriul nostru dramatic, ca un giuvaer care face onoare atât autorului cât și țării. Este un pas însemnat în progresul artei dramatice române. În viitoarea cronică mi voi permite câteva observațiuni critice asupra dezvoltării dramatice și asupra interpretării, care în general a fost bună.

Am putea cita scene întregi în care nu este un singur vers care să fie slab. Sunt unele imagini cam riscate, cam esagerate, unele versuri în care inversiunea e cam sforțată. Dar asemenea umbre sunt foarte rare. În general nu mă sflesc a zice sus și tare că *Pygmalion* va rămâne, în literatura noastră și în repertoriul nostru dramatic, ca un giuvaer care face onoare atât autorului cât și țării. Este un pas însemnat în progresul artei dramatice române. În viitoarea cronică mi voi permite câteva observațiuni critice asupra dezvoltării dramatice și asupra interpretării, care în general a fost bună.

Am putea cita scene întregi în care nu este un singur vers care să fie slab. Sunt unele imagini cam riscate, cam esagerate, unele versuri în care inversiunea e cam sforțată. Dar asemenea umbre sunt foarte rare. În general nu mă sflesc a zice sus și tare că *Pygmalion* va rămâne, în literatura noastră și în repertoriul nostru dramatic, ca un giuvaer care face onoare atât autorului cât și țării. Este un pas însemnat în progresul artei dramatice române. În viitoarea cronică mi voi permite câteva observațiuni critice asupra dezvoltării dramatice și asupra interpretării, care în general a fost bună.

INFORMATIUNI

Prințul George Bibescu pleacă azi la Berlin pentru un caz de boală în familia sa.

D. T. Maioreșcu a fost primit ieri la 5 ore în audiența de M. S. Regele.

In câte-va sate din județul Bacău bântuie anghina. Sunt'm informați că nici o măsură nu s'a luat pentru a opri lăptirea epidemiei.

Azi de dimineață s'a ținut la Palat un consiliu de ministri, sub președinția M. S. Regelui.

Se vorbește, zice *România Liberă* de azi, că d. Stătescu ar avea de gând ași da demisia pentru a pleda un proces insemnat ce va veni zilele acestea înaintea Curții de Casațiune. Sub cuvenita rezervă.

Diseară va fi o întrunire secretă a deputaților și senatorilor majorității la Senal.

Eri seară a fost o întrunire a comitetului liberal național, la d. Dim. Brătianu.

Nu știm încă dacă de asta dată s'a hotărât ziua când se va ține în fine întrunirea publică.

D. Al. Pencovicica pleacă la Salonic ca să aducă în țară rămășițele defunctului său cumnat Al. Incehshon.

General Leea a combatut azi în camera convențiunea încheiată cu Banca națională, declarând ca politica financiară a bancii este rea.

D. Prim ministru s'a sculat imediat s'a declarat ca de oare ce între guvern și președintele Camerei s'au ivit divergențe, crede ca d. Leea este gata a primi puterea și prin urmare își depune demisia în mâinele Regelui.

Imediat sedința publică s'a ridicat și camera a intrat în sedința secretă.

Un corespondent ne trimite din Pitești următoarele amănunte relative la scandalul ce s'a întâmplat în acel oraș:

Procurorul primește o denunțare care se zice că nici n'ar fi fost semnată, în care e scris că d-na X., măritată cu un domn căpitan, ar fi născut înainte de căsătorie, un copil pe care l'ar fi aruncat pe Argeș.

Parchetul, în înțelegere cu autoritatea militară, arestează pe căpitan și dispune poprirea d-nei X.; în același timp, pornește la domiciliul său cu o comisiune medicală pentru a constata starea în care se găsește soția acuzată de infanticid.

Doamna X. a fost supusă la cercetare în regulă, și Esculapit modernul, după constatările lor proprii, au declarat că numita femeie nu putea fi acuzată de crima ce i s' a imputat, pentru că la epoca, când se spune că a născut un copil pe care l'ar fi omorât, era mamă de o lună.

Resultatul acesta neașteptat, a pus în mare încurcătură pe jurișmagistrați, cari, în esecul lor de zel ce desăvârșire neclintit, și permisese să ia asemenea măsură riguroasă. Tot orașul a rămas indignat, iar corpul ofițerilor, crezându-se ishlt în demnitatea camaradului lor, a impus procurorului și judecătorului de instrucțiune de a părăsi imediat orașul. Acestia se zice că au și fugit din Pitești, în data după această somațiune.

S'au urmat anchete peste anchete. Au venit, la fața locului, atât generalul G. Angelescu, cât și d. procuror general Populeanu. Așteptăm resultatul cercetărilor.

De o cam-dată putem spune că procurorul, care a probat toate aceste încurcături dar, care este nepotul al «marelui om de stat», a fost înaintat ca judecător la Tribunalul Vâlcea, iar despre bietul judecător de instrucțiune, care numai a urmat pe colegul său, se zice că va fi trimis se se plimbe.

Marți la Eforia Spitalelor, va avea loc o licitație pentru dărâmarea Spitalului Colțea.

Pe același loc se va construi un alt spital.

CRONICA PARLAMENTARA

CAMERA

Sedința de Marți 4 Februarie, 1886.

D-l Cogălniceanu și amânarea.

La ordinea zilei este interpelarea d-lui Cogălniceanu privitoare la expulzați.

Când se deschide ședința însă d-sa nu-aste de față și d-l președinte declară că, până va sosi d-sa, se va voteza câte-va credite, ceea ce se și face.

În sfârșit d-l Cogălniceanu sosește cu un maldăr de hârtii la subțioară, și toată lumea este impacientă de a-l auzi stigmatizând făpta cea nelegală și monstruoasă a guvernului.

Când d-l președinte dă cuvântul d-lui Cogălniceanu, d-sa își ia hârtiile la subțioară și se scoală privind spre banca ministerială. Atunci vizirul se scoală de la locul său și se apropie de interpelator. Câte-va cuvinte sunt schimbate între ambii adversari politici. Dintre toate se aud următoarele cuvinte:

D-l Brătianu. Sper că vet amâna interpelarea.

D-l Cogălniceanu. Bine.

Atunț onorabilul domn Cogălniceanu cere cuvântul și rostește următoarele:

«D-le președinte, în urma înțelegerii avută cu d-l președinte al consiliului, mi amân interpelarea pentru Marțea viitoare. Anunț însă că în această sesiune nu mă prezint ca opozant ci ca apărător al omenirii și al țării.»

O mare nemulțumire se citește pe fețele celor mai mulți deputați din opozițiune cari nu înțeleg pentru ce a intervenit și această nouă amânare. Dar, ce voiți. Politica e lucru adânc și mare.

O chestiune prealabilă.

Vădând ca d. Cogălniceanu nu și dezvoltă interpelarea, d. președinte declară ca să se ia în dezbateri convențiunea

încheiată între Stat și Banca națională.

D-n Voinov și Ianoli se pronunța în contra luării în discuție a acestui proiect de lege și cer a se urma cu discutarea legii pentru vînzarea bunurilor Statului, lege care s'a și luat în consideratiune.

D-l Ion Brătianu, șeful colectivității, intervine în dezbateri, și cere ca și d-l președinte, discutarea convențiunii, pentru că așa se procedează și în Anglia.

Este de prisos să mai adaug că d-nii colectivității au împărțit modul de a vedea al stăpânului lor.

Discuția în fond.

D-lui Carp, i se dăte mai întâiu cuvântul. D-sa își începu discursul cu o frasă puțin măgulitoare pentru cel puternic, și adică: «Când D-zeu voește să piarză pe cine-va, îi ia mai totdeiu mințile.» Se vede, zise d. Carp, că D-zeu a voit să piarză pe cei ce au încheiat această convențiune.

Oratorul dovedește că guvernul actual duce de ani întregi o politică financiară din cele mai greșite și că dtnsul persista în calea pe care a apucat, fără să ție seamă de toate deșteptările ce i s'ad făcut.

Acuma guvernul, pentru a echilibra bugetul, cere de la țară noi sacrificii, dar sacrificii nefolositoare pe câtă vreme sistemul nu se va schimba.

O țară, adaugă d. Carp, trebuie să facă sacrificii, dar și ia are dreptul ca în schimbul lor să ceară de la cei ce o conduc ca să i dea bogăția, mărirea sau gloria.

La noi guvernul însă nu dă nimic în schimbul sacrificiilor pe cari le face țara și dtnsul persista a apăra politica Bancii Naționale care ne va duce de sigur la ruina.

D. Carp, propune pentru vindecarea răului aceea ce a propus și altă-dată, adică introducerea etalonului de aur și schimbarea statutelor Bancii Naționale.

Dacă guvernul nu va face aceasta, și cât de curând, apoi să știe că guvernul și majoritatea, vor cădea, dar nu ca o partidă politică prin jocul constituțional, dar va cădea sub greutatea greșelilor sale, cu toată încrederea nemerită pe care ar avea-o în țară.

D. Ion Câmpineanu, declară că nu va vorbi în fondul chestiunii, despre convențiune, fiindcă e censor al Bancii Naționale, dar că va răspunde numai la unele din argumentele d-lui Carp.

D. Câmpineanu, este de acord și d-sa că suntem într'o stare rea financiară, dar aceasta nu e de cât rezultatul stărei economice celei role din toată Europa; o altă cauză este lipsa de export.

Oratorul guvernamental se pronunța și în contra introducerii etalonului de aur, de și odinioară a fost cel mai aprig partisan al lui; când a început să se ocupe de afaceri însă, a văzut că este peste puțină ca acest etalon să fie introdus.

D. Câmpineanu, apară apoi și politica Bancii Naționale declarând că această Bancă procedeză întocmai ca Banca din Belgia care e o Bancă superioară celei din Franca.

FOITA ZIARULUI «EPOCA»

12

ARY ECILAW

REGELE TESALIEI

(Urmare)

VII

Am văzut că tânăra comtesă Walpurga de Heilingenthal era amica și domnișoara de onoare a prințeselor de Tesalia și că ea a fost recomandată ambasadricii Caucasului în seara balului Curței.

Walpurga știa că fratele său avusese la Nisa oare-care afaceri de inimă cu d-na de Mineleko, dar nu cunoștea că căsătoria lor era atât de aproape de a se face.

În această-zi ea venise de la Palat ca să dejuneze a casă, când părinții se sculară de la masa, Waldemar îi zise: «Walpurga tu dorești un titlu de nobil, pentru acel pe care îl iubești? Nu simți tu cine numai ar putea să facă ca să și realizezi dorința?»

Walpurga, d'o-cam-dată nu înțelese.

— Cât de puțin deșteaptă ești!—îi zise fratele său.—Pe cine regele a curtat atât de stăruitor ieri seară?

— Pe noua ambasadrică.

— Ei bine! crede-mă, fă-le prietena cu această înără femeie. Mergi de o vezi îndată asta-zi, și dacă tu vei și se

te folosești de sfaturile mele, eu nu mă îndoesc că cât de curând îți vei realiza dorința.

Waldemar îndemnând ast-fel pe sora sa la această vizită, lucra atât în interesul său cât și în acel al tinerei copilă. El se gândi că ieste absolut trebuincios, pentru reușita planurilor sale, o persoană sigură în casa Nadjeskei, în care se se poată încrede. Cine mai bine decât o femeie ar fi putut, chiar inconștient, să l'ajute? Numai singura calitate de creatură femeniină era o garanție de siguranță pentru Mineleko, a carui gelasie, ale carui bătăneli nu ar fi fost de loc deșteptate prin prezența unei prietene a femeii sale.

Așa dar, Walpurga era singura pe care Waldemar o crezu proprie de a îndeplini misiunea ce el îi va încredința. Ast-fel după el, această copilă va putea, de odată, obține nobilizarea iubitului ei, dacă frumoasa ambasadrică va stărui pe lângă Rege, și prin cestiunile ce îi le va pune indirect ea îl va ține în curent de obiceiurile prințeselor.

Walpurga stătu mult cu Nadjeska Ivanowna: ele vorbiră despre tot și despre toate. Râzând, făcând spirit, dar nici dintr'o parte nici dintr'alta, numele lui Heilingenthal nu fu pronunțat.

În aceeași zi, dupe prânz, veni și Waldemar pentru a prezenta omagiile sale prințeselor.

Deja mai multe persoane se găseau în saloanele ambasadei, când el fu introdus; ceea ce, de și era cu desăvâr-

șire contrar dorințelor lui, produse sfloșei Nadjeska o ușurare, căci ea de nimic nu se temea de cât de a fi singură cu acest imprudent. De și se hotărâse de a aștepta până va pleca toată lumea, Waldemar fu silit de a se retrage atunț când, pe la patru ore, d. de Mineleko, intră în salon, pentru a reaminti ambasadricii că vizite oficiale, pe cari nici un pretext nu pot a le întârzia, îi reclamă de a eși.

Prințesa dupe ce conduse cu grațiositate pe musafirii săi, cărora le exprima părerea de rău că i părăsește, plecă cu bărbatul său la recepțiunile unde erau așteptați.

Sfârșind vizitele ce trebui să le facă, împreună cu bărbatul său, Nadjeska Ivanowna se reîntoarce acasă și mare fu șaima sa când găsi, pe un scaun din camera ei, o scrisoare a lui Heilingenthal, care îi sosise în lipsă. Repede o ascunse. Ce pericol! ce imprudent de a i scrii ast-fel! Ce s'ar fi întâmplat dacă această scrisoare ar fi căzut în mânele bărbatului său, care, de când s'a însurat, neconștient a despectuit toate scrisorile adresate soției sale?

Îndată ce fu singură, ea cuprinsă de o mare turburare, rupse plicul și citi aceste cuvinte:

«Pentru că tu refuzi de a mă primi singură, eu voi veni în această seară, îndată ce bărbatul tău va pleca la bancașetel ministrilor. Voind să îți las tot timpul trebuincios pentru a cina, eu voi veni de cât la nouă ore.»

Abia sfârși de citit această scurtă și

îndrăzneală scrisoare, și îndată o mare indignare și scribă pentru autorul acestor rânduri, o coprinse.

Acest om e atât de laș, atât de nedemn în cât nădăjduiește că cu forța va ajunge! Ce crede oare despre ea? Pentru ce ast-fel o considera? Va să zică... el i-a declarat război! Ei bine, va vedea!... Prin nesocotința lui ea l va zdrobi în această luptă și l va sili să cedeze.

Se apropie de biroul său, serie în grabă o invitațiune pentru o doamnă din cunoștințele sale și, ca să fie sigură că va veni, porunci de puse caif la trasură și de a o aduce la ambasadă unde ea va cina și va petrece în cea seară.

Nadjeska se simți mai liniștită îndată ce i veni ideea ca să chema pe o a treia persoană, dacă Waldemar va cuteza a își îndeplini amenințarea.

Cu nici un preț ea nu va consimți a l primi singură, atât timp cât el va fi în această dispoziție ne bună.

Fără îndoială, necazul, supărarea acestui bărbat viu și energic era de temut, dar, de o cam-dată, în inima Nadjeskei revolta luase locul orf-cărui alt sentiment, chiar și pe acelaș prudentei.

D-na X..., pe care d-na de Mineleko o invitase, veni.

Când Heilingenthal, cu inima plină de o triumfătoare speranță, sosi la ambasadrică, și văzu această damă, înțelese cursa ce Nadjeska îi întinse.

Necazul ce l coprinse fu atât de mare în cât el abea mai putea vorbi.

— D-na X..., zise prințesa, presen-

tându-i pe invitată sa; — unul din buni mei prieteni care vine de mi ține de urât când prințul este silit să lipsească. E atât de trist să mănânci singură!... Nu este așa comite?—adaogă cu răutate Nadjeska, întinzând mâna sa cea albă pacăitului Heilingenthal, care, dupe obiceiul tesalian, trebui să sarute degatele lungi și subțiri ale prințesei.

Nadjeska Ivanowna era foarte indignată și în ochii ei scânteietori părea că se citește: Nici odată! auzi tu? nici odată, contra voinței mele, tu nu vei dobândi de la mine aceea ce numai liberă eu dau!

De odată, Waldemar, înaintea acestei femei se simți rușinat, sfios. Dar numai stăpâni toate simțimintele ce se luptau în el:

«Așa dar ast-fel ea îl brădează? Atunț de ce atâtea scrupule? toate mijloacele le va găsi bune, căci e vorba de a întreprinde un război serios pentru a și atinge scopul.»

Cu toate acestea, nădăjduie că poate d-na X... va pleca îndată lui, și pentru aceia aștepta, dar în zadar, căci Nadjeska Ivanowna îi dase lecție înaintea prietenei sale.

D-na de Mineleko nu dese-ori a fost așa de frumoasă cum era în această seară. Lupta ce ea începuse și din care voia a eși învingătoare, răspândea niște colorii vii pe întreaga ei față, animată atât de indignare cât și de răutate.

Îmbrăcătă numai în dantele albe, ea pe piept avea un buchet de superbe roze luate din gradințele regale ale lui Heilingenthal. Acest buchet îl trimisese regelui.

(Va urma)

CASA DE SCHIMB
I. M. FERMO
 27, —STRADA LIPSCANI, 27—
CURSUL BUCURESCI
 5 Februarie 1886

5% Rente amortizabilă	95 12 1
5% Renta perpetua	90 3 1
6% Oblig. de stat	87 1 2
6% Oblig. de st. drumu de fer	
7% Scis. func. rurale	102 1 2
7% Scis. func. urbane	98 3 1 4
7% Scis. func. rurale	98
7% Scis. func. urbane	91 1 2
5% Scis. func. rurale	82 1 4
5% Scis. func. urbane	72 1 2
5% Imprumul comunal	210
Oblig. Casei pens. (lei 10 dob.)	32
Imprumul cu premie	1400
Actiuni băncii nation.	267
Actiuni «Dacia-Romania»	
• Nationala.	
• Credit mobilier	201
• Constructiuni.	
• Fabrica de hârtie	
Argint contra aur	16
Bulete de Bancă contra aur.	16
Florin austriac	2.01

CURSUL DIN VIENA

Napoleonul	10,03
Ducatul	5,92
Loșe otomane	17 70
Rubla hârtie	124

CURSUL DIN BERLIN

Renta Amort.	95 50
Opperheim.	109 10
Obligatiuni noi de C. F. R.	105 20
Rubla hârtie	101 30
	199 95

CURSUL DE PARIS

Renta Română	90
Loșe otomane	35 50

Schimh

Paris 3 luni	
la vedere	
Londra 3 luni	
la vedere	
Berlin 3 luni	
la vedere	
Viena la vedere	

INSTITUTUL METEOROLOGIC
 din
BUCURESTI
 Buletinul atmosferic de la 16 Februarie 1886

STATIUNI	Barom.	Temp.	Vent.	Starea
Bucuresti	770.5	-3.4	E	5 acop. senin
T-Severin	770.0	-3.4		
Balota				
Slatina	770.4	-3.0	NNE	3 zapada
Gluziu	770.0	-4.1	NE	5 acop.
Constanta	770.7	-5.5	NE	2 acop.
Sulina	771.9	-4.1	NF	4 vars.
Galantz	771.7	-4.5	ENE	6 "
Braila	771.9	-0.6	NE	2 "
Roman	770.4	-0.8	NE	2 "
Galatva	706.7	-3.1	E	6 zapada

Directorul Institutului, St. Hepites.
 Starea mării la Constanta line, la Sulina line.

PENSIONNAT DE DEMOISELLES
 Strada Sf. Voevodi
 La Direction a l'honneur d'informer les parents qu'elle a pris pour l'année scolaire 1885-86, des dispositions d'après lesquelles les examens auront lieu désormais dans les écoles publiques.
 Rien ne sera négligé pour assurer les progrès et le bien-être des élèves qu'on voudra bien lui confier.
 La rentrée aura lieu le 1er septembre 1885.

PUBLICITATEA
ZIARULUI „EPOCA”

Strada Episcopiei, No. 3.

ANUNCIURI SI RECLAME

anunciuri pe pagina a IV, linia 30 bani, anunciuri si reclame pe pagina III 2 lei linia.

MOSII DE VANZARE

MOSIA RIEA NOUA din județul Teleorman, plasa Teleorman, comuna Riea. Moșia are 200 stj. masa sa și aproape 400 pogoane. Este de arundat a 200 galbeni și se întinde până în băutura celei de a II-a stație a cai ferate Costești-Turnu-Măgurele. Doritorii se pot adresa la D. Gr. G. Păucescu, str. Clementei No. 2, unde vor vedea planul și vor lua ori-ce alte lamuriri.

PROPRIETATEA SILISEASCA din județul Teleorman—Gara la 5 minute departare.—A se adresa la d-na Elisa Chronidi, strada Intrarea Rosetti Nr. 5.

MOSII DE ARENDAT

Chiar de acum moșia **Podu Gros** din districtul Mehedintzi, având fațete semănăturile de toamnă. Doritorii se pot adresa în București, strada Brezoianu No. 51 în toate zilele plin la amiază.

Se arentează o moșie de 3,000 pogoane în județul Ilfov. Doritorii se se adreseze la redacția ziarului «EPOCA».

LOCURI DE VANZARE

Locul din strada Dionisie No. 20 și strada Crinului No. 5. Acest loc are fața pre strada Dionisie 37 metri, pre strada Crinului 40 metri și adâncime de 44 metri. Se vinde în total sa în loturi, de câte o a patra parte. Doritorii se pot adresa la proprietarul lui, D. Gr. G. Păucescu, str. Clementei No. 2.

CASE DE INCHIRIAT

De la **Sfântu Gheorghe**, O casă asvătăpe strada Dorobantilor No. 40; — 20 odai cu curte și grădină. — A se adresa la proprietărea care locuiește într-ansa.

OCASIUNE din cauza arendării proprietății, se vând. O locomobilă 10 cai putere și o mașină de treierat din fabrica Ramson sistemul cel mai perfectiunat ambele în perfectă stare. Doritorii se pot vedea la proprietatea Păscani județul Ilfov, adresându-se la d. E. Reimer administratorul.

INSCIINTARE

Celebra gimnastică română **Matilda Petrescu**, întorcându-se din străinătate după o lipsă de 6 ani, în care timp și a perfecționat studiile, dorește a da lecțiuni de gimnastică în familii și în institute de domnișoare. A se adresa la Clubu-Gimnastic str. Biserica Eni No. 1.

ALECU A. BALS

AVOCAT
 66 Strada Dionisie
 consultații de la 8—12 dimineața.

D. R. ROSETTI

AVOCAT
 Strada Batiște No. 4.

Deschizând, cu înalta autorizațiune a Guvernului.

SCOALA

de **musica vocala si instrumentala**
 23, Strada Carol, 23

având respectos la cunoștința publicului că această școală, fiind prevăzută cu tot personalul trebuincios, pot primi înscrieri în toate zilele de lucru.

De la 9-11 ore dim. și de la 8-8 ore seara. Prrijinul ce am avut din partea mai multor familii cari s'au bine-voit a mi înrolința pe fi lor în decursul acestui an, mă fac spera că nu 'mi-va lipsi nici în viitor și ca exemplul acestor va găsi cu atât mai mult imitatori, cu cât această școală e singură, în toată țara, aprobată și autorizată de guvern, unde se poate învăța musica vocală și ori-ce instrument numai pentru modica sumă de

15 lei pe luna primind în schimb 12 lecțiuni în ori-ce ore vor dori amatori.
 Director, An. Knechtel.

LA SUISSE ROMANDE

REVUE LITTÉRAIRE ET ARTISTIQUE
 PARAISSANT LE 1er ET LE 15 DE CHAQUE MOIS

Romans, Nouvelles, Contes et Fantaisies, Critique littéraire, artistique et philosophique, Voyages, Comédies, Variétés, Histoire, Poésies, Revue des Littératures étrangères et Revue des Beaux-Arts, Chronique mensuelle de Suisse et de Paris, Bibliographie.

PRIX D'ABONNEMENT
 Suisse: un an, 10 fr. Etranger (union postale): 12 fr.

OFICIUL DE PUBLICITATE „ROMANIA”

18, STRADA ACADEMIEI, 18
 BUCURESCI

Primește anunțuri, inserții și reclame pentru ORI-CARE ZIAR din capitală, lu-dețe și străinătate.

CURSURI PRACTICE

DE
Limbile franceze si englese
 Preturi moderate

Cu începere de Luni, 3/15 Februarie se vor deschide, pe «Bulevardul Elisabeta» (stabilimentul de băi ale Eforiei spitalelor), cursuri de limbile engleză și franceză sub direcțiunea d-lui **Henry Lollot**, profesor la «Liceul sf. Gheorghe» și la Institutul nou de d-nișoare.

Aceste cursuri vor avea loc seara, de două ori pe săptămână; —ele vor dura o oră și jumătate, de la 7 1/2 la 9; —și nu vor costa de cât zece lei pe lună, plătiliți cu anticipațiune.

Fie-care curs nu va fi făcut în fața unui număr de elevi mai mare de cât zece. — Orel și prețurile sus indicate au fost fixate pentru «a înlesni tinerilor puțin avuți și impiegaților de comerț studiul limbilor celor mai răspândite în lume.

Salon de conversatie si de citire

Deschis toate Duminicile de la 9 ore dimineața la 12, și pus gratis la dispoziția elevilor.

Înscrierile se pot face în toate zilele, (de la 2 la 3 ore, p. m., și de la 8—9 ore seara, «Bulevardul Elisabeta» (stabilimentul de băi), la catul al treilea, scara la stânga.

UN DISTINS STUDIENT

al cl. VII liceală, dorește a medita unu s'au doi elevi în schimbul unei pensii; sau a locuinței și mâncare.

A se adresa la administrația acestui ziar.

DE VANZARE

Tauri de rasă și vaci de lapte, a se adresa la d. E. Reimer, administrator la proprietatea Păscani din județul Ilfov.—Tot la această moșie sunt de vânzare berbeci și oi de rasă merinos.

O DOMNISOARA

Absolventă a cursului secundar și având Diploma de maturitate, se oferă a da lecțiuni, în vre-o familie, pentru cursul primar sau secundar.

În special pentru limba franceză, matematici și științele fizico-naturale.

A se adresa la redacțiune.

DOCTORUL EMIL MAX

Vechiu profesor de arta moștului și medic primar al spitalelor St. Spiridon din Iași, instalându-se în București strada Clementei, 25 de-asupra Farmaciei, da consultațiuni de la 8—11 a. m. și 6—8 post-meridiane.

OUVRAGE ENTIÈREMENT TERMINÉ

ESSAI COMPARÉ

SUR
LES INSTITUTIONS ET LES LOIS

DE LA
ROUMANIE

DEPUIS LES TEMPS LES PLUS REÇUS JUSQU'A NOS JOURS

PAR
NICOLAS BLARAMBERG

UN VOLUME D'ENVIRON 500 PAGES, EDITION DE LUXE

PAPIER VÉLIN, CARACTÈRES ELZEVIRS.

PRIX 20 FRANCS—TIRAGE LIMITÉ

On peut souscrire à partir du 1/13 janvier dans les bureaux du «Peuple Roumain» et chez tous les libraires de Bucarest

LE PLUS ANCIEN BUREAU DE
PLACEMENT

Pour institutrices, gouvernantes, valets et femmes de Chambre, etc. Leçons particulières en toutes les langues, piano et musique vocale.

Tenu par CATHERINE KARL.
 Dirigé par Anna Becker, institutrice française.

11, Strada Stirbey-Voda 11.
 Bucarest.

BERARIA GAMBRINUS

a pus în consumație

BERE GAMBRINIANA

fabricatiunea OPPLER

OUVRAGE RECOMAMNDÉ

J. COSTACHI EPUREANO

LE MOUVEMENT

ET LA

SITUATION ÉCONOMIQUES

EN ROUMANIE

EXTRAIT DE LA

REVUE FRANÇAISE

DE L'ÉTRANGER ET DES COLONIES

MAI, JUIN, JUILLET 1885

Vient de paraître chez l'éditeur

GOBLER à Bucarest.

En vente dans toutes les librairies de la capitale

PRIX 4 franc 50.

NICOLAS ALEXANDRE PAPADAT

AVOCAT

LICENCIÉ EN DROIT

a transféré son domicile

Strada Ieni, 8 bis.

IMPRIMERIE

DU JOURNAL

LE PEUPLE ROUMAIN

PLACE DE L'ÉPISCOPIE, EN FACE LE SQUARE

BUCAREST

Cette imprimerie, organisée avec un matériel complètement neuf, de provenance exclusivement française (Fonderie A. Turlet et Co), pourvue d'un riche assortiment de caractères les plus variés et de presses Marinoni de précision, est à même d'exécuter toutes sortes de travaux.

POUR LES COMMANDES, S'ADRESSER A L'ADMINISTRATION DU JOURNAL

PROMPTITUDE, EXECUTION SOIGNÉE, PRIX MODERES